www.sabanewspaper.ir

مهدی خالدی

او همچنین از محضر هنرمندانی مثل روح‌اله خالقی، حسین یاحقی، حسین خالدی و حبیب اسماعیلی هم استفاده کرد. با افتتاح رادیو در سال ۱۳۱۹ خورشیدی، صبا او را به عنوان نوازنده ویولن به ارکستر رادیو معرفی کرد و به زودی هر هفته دو برنامه رادیویی در اختیارش قرار گرفت.

پیامک ۲۰۰۰۸۰۸۰۸۰۲
اگر مطلب این صفحه را می‌پسندید عدد ۴ را پیامک کنید

صبا از نشست خبری
آیدین آغداشلو در گالری اثر گزارش می‌دهد

مردم اجازه دادند کنار بروم...

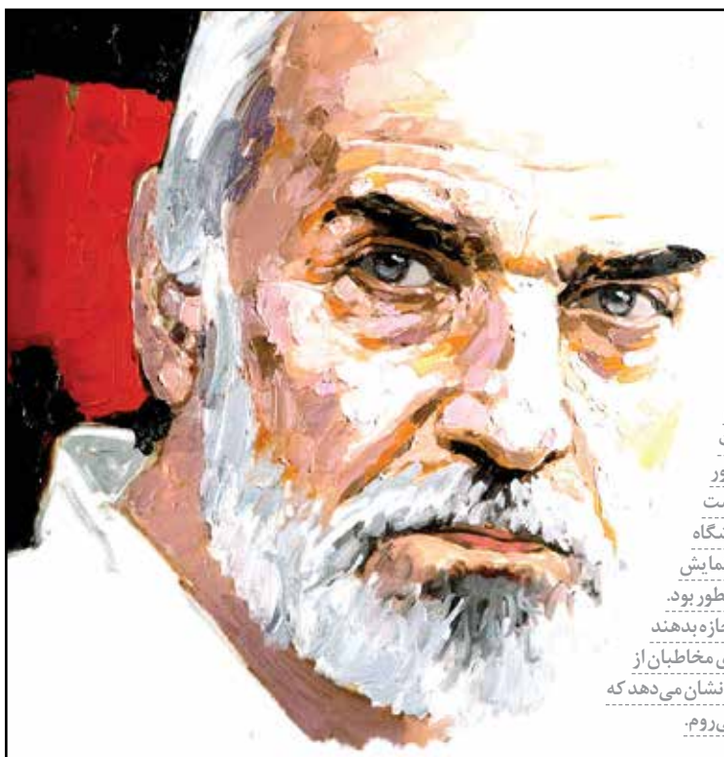

گروه گزارش صبا: آیدین آغداشلو نقاش پیشکسوت پس از ۴۰ سال، این روزها در گالری اثر نمایشگاهی از دوران مختلف کاری‌اش برگزار کرده است. صبح روز گذشته نشست خبری آیدین آغداشلو به مناسبت نمایشگاه انفرادی که پس از ۴۰ سال برپا کرده، با حضور امید تهرانی و مریم مجد، مدیران گالری اثر برگزار شد. آیدین آغداشلو در ابتدای این نشست ضمن بیان این که کارنامه هنری خود را در این نمایشگاه به نمایش گذاشته، گفت: این نمایشگاه همچون جامعه تئاتر که در پایان هر نمایش یک رورانس پایانی دارند و اگر مخاطبان از نمایش خوششان آمده باشد، آن‌ها را تشویق می‌کنند و اجازه خروج می‌دهند، برای من هم همینطور بود. یعنی من با برپایی این نمایشگاه از مردم اجازه خواستم که اگر از آثار من خوششان آمده اجازه بدهند تا بروم. این نقاش پیشکسوت در پاسخ به سؤال خبرنگار صبا که آیا استقبال ۱۰ هزار نفری مخاطبان از این نمایشگاه باعث تجدید نظر او نخواهد شد، گفت: رورانس پایانی هرچه باشکوه‌تر باشد نشان می‌دهد که این اجازه هم از سوی مردم صادر شده و چه زیباست که با استقبال مردم به خلوت خود می‌روم.

... نمی‌دانم

آیدین آغداشلو در بخشی از نشست و در جواب سؤال خبرنگار صبا مبنی بر این که تمامی فعالیت‌های هنری او در زمینه‌های نقاشی، مقالات و کتاب‌ها به نوعی در راستای تجلیل هنر است و چرا یک هنرمند نیم قرن از زندگی خود را در جهت این تجلیل گذاشته است، پس از سکوت عمیق پاسخ داد: نمی‌دانم.

حق این بود که موزه چنین نمایشگاهی را برپا می‌کرد

آیدین آغداشلو در ادامه این نشست درباره تأخیر ۴۰ ساله در برپایی نمایشگاهش گفت: من همیشه تک تک کار کرده‌ام و بلافاصله برای گذران زندگی آن‌ها را فروخته‌ام؛ در نتیجه هیچگاه کار کافی برای برگزاری نمایشگاه نداشتم، پس از مدتی تصمیم گرفتم عمده کارهایی که در طی این دو سال انجام دادم را برای نمایش در گالری اثر به تماشا بگذارم. تمام نیرویم را صرف این آثار کردم. سعی کردم طوری نقاشی کنم که مطابق اشاره‌ای باشد که همیشه به شاگردانم می‌کنم، عقیده دارم اگر هنرمندی فقط یک کار انجام دهد باید آن یک اثر تمامی خصلت‌های کار او را در برگیرد. من هم در این آثار وسواس زیادی به خرج دادم تا ۶۰ سال روند کارهای مرا در برگیرد. در واقع با امضاهایی که پای کارها گذاشتم آن‌ها را تأیید کرده‌ام.

او افزود: از نظر من وقتی باید هنرمندی نمایشگاه برگزار کند که به معنای جدیدی در آثارش رسیده باشد و در واقع به کشف و شهود دست یافته باشد که بخواهد آن را در نمایش آثارش نشان دهد. در واقع بار نخست، همان چهل سال پیش نمایشگاهم بر همین مبنا بود؛ بخشی از آثاری که در گالری اثر به تماشا گذاشته‌ام هم شامل جدیدترین کارهایم است و تفاوت اساسی با نمونه‌های قبلیشان دارد هر چند که برخی از کارها معنای تلخ‌تری دارند. علاوه بر این با مشورت با آقای تهرانی تصمیم گرفتم بعد از چهل سال از دوره‌های گذشته کاریم نیز آثاری را به نمایش بگذارم تا مروری بر کارنامه‌ام و نامه اعمالم اتفاق بیفتد. البته حقش بود موزه هنرهای معاصر تهران چنین نمایشگاهی برپا می‌کرد.

خودم را یک روزنامه‌نگار می‌دانم

آغداشلو با بیان این نکته که به زودی کتاب هشت جلدی از مجموعه مقالاتش که در روزنامه‌ها به چاپ رسیده است، توسط نشر آبان منتشر می‌شود گفت: بارها گفته‌ام من حیثیت اجتماعی خودم را مدیون روزنامه‌نگاران هستم، حتی به واسطه مقالات متعددم در روزنامه‌ها، خودم را یک روزنامه‌نگار می‌دانم، اما در عین این لطف بزرگ همیشه وجوه دیگر شخصیت و کارهایم اجازه نداده است نقاشی‌هایم درست دیده شود و در سایه خودم قرار گرفته‌اند، حالا امیدوارم به واسطه این نمایشگاه آثارم به بوته نقد جدی گذارده شود.

آیدین آغداشلو ادامه داد: در سخت‌ترین لحظات، در جنگ، بی‌پولی و بیکاری در این مملکت ماندم از نظر خودم این یک جور تسویه حساب است، من دوره افسردگی شدیدی را طی می‌کنم، شبیه افسردگی بعد از زایمان است، همیشه مستقل بوده‌ام و بر من خیلی خیلی سخت گذشت، مستقل ماندن دشوار است. به من دوزخی گذشت تا از معنای «خودم» محافظت کنم تا در سیلاب جریان‌های روز، خود را رها نکنم و از امنیت، لذت و خوشی برخوردار باشم. چند سال پیش مطلبی دیدم که آغداشلو نقاش مدرنیست نیست، این خوب است، اما من که نمی‌توانم توضیح بدهم اگر مدرنیست نیستم چه هستم؟ نکته اصلی این است که آدم بر اساس طبقه‌بندی دیگران زندگی نمی‌کند و فکر می‌کنم همیشه یک هنرمند زمزمه می‌کند. بحث زمزمه برای من اصل است و من زمزمه خودم را داشته‌ام.

وصیت‌نامه‌ای بر روی دیوار

آغداشلو درباره دوره‌های مختلف کاریش گفت: من خیلی دوره‌ای کار نکردم، این یک حس بود که هر چیز زیبایی خواهد مرد و حیف است، این یک سؤال خیام‌وار است که یکی از نقاشی‌هایم نیز از یکی از اشعار خیام نام گرفته «جامی است که عقل، آفرین می‌زندش....» اولین نقاشی‌های کاملی که من کشیدم و شروع کردم به تغییر دادن و پاره کردن با کارد و تکه تکه کردنشان همه حول و حوش این موضوع بود. اگر من عمل را انجام نمی‌دادم پس انهدام بی‌معنی می‌شد؛ همیشه گفته‌ام مچاله شدن یک کاغذ سفید هیچ اتفاق عمده‌ای در تاریخ بشری نیست ولی مچاله شدن یک نقاشی رضا عباسی یک اتفاق عظیم است، بنابراین تا این‌ها خلق نمی‌شد انهدامشان بی‌معنی بود. در این میان اگر پیام انهدام و چه حیف و چرا منتقل می‌شد من دیگر حرفی نداشتم. من همه جان خودم را گذاشتم تا معنای خودم را منتقل کنم؛ وسیله‌ای که من بلدم نقاشی است در هر تصویری آنچه دوست داشتم را نقاشی و بعد آن را منهدم کردم. این مبنای کلی نقاشی‌هایم بود حالا این‌ها در هر دوره‌ای نامی خاص یافتند در دوره‌ای به نام «سال‌های آتش و برف» در دوره‌ای دیگر «شفاعت فرشتگان» و در دوره‌ای به نام «معما» و در نهایت «خاطرات انهدام» بودند. این دوره‌ها گاهی همراه هم آمدند.

وی افزود: در این نمایشگاه اثر طلایی رنگی به نام «انهدام نهایی» دارم که محو شدن تدریجی یک نقاشی دوره رنسانسی و تبدیل شدنش به صفر، پوچ و هیچ است یعنی نقاشی که دیگر نقاشی نیست تنها یک ترک است. این اثر وصیت‌نامه من است. این اثر انهدام مطلق است.

استقبال ۱۰ هزار نفری از نمایشگاه آغداشلو

در این نشست امید تهرانی مدیر گالری اثر نیز درباره برنامه‌ریزی برای برپایی نمایشگاه مروری بر آثار آغداشلو گفت: از سه سال پیش پیشنهاد برگزاری این نمایشگاه را با آیدین آغداشلو مطرح کردم. بعد از گذشت یک سال به برپایی نمایشگاه انفرادی‌اش پس از چهل سال رضایت داد. در واقع دو سال برای برگزاری و جمع‌آوری آثار این نمایشگاه به همراه تیم گالری اثر و خانم مرجان خلیلی تلاش‌های فراوانی کردیم که حاصلش خلاصه‌ای از ۵۰ سال دوره‌های مختلف کاری ایشان است.

تهرانی با اعلام این خبر که از این نمایشگاه بیش از ۱۰ هزار نفر دیدن کردند از انبوه جمعیتی که روز افتتاحیه پشت در ماندند و ساعت‌ها در صف ایستادند، عذرخواهی کرد و از نیروی انتظامی که در نظم‌دهی و رفاه بازدیدکنندگان کوشید، تقدیر کرد.

مدیر گالری اثر در مورد مارکت نقاشی‌های آیدین آغداشلو گفت: ارائه مناسب و شایسته یک نمایشگاه وظیفه اولیه یک گالری‌دار است و در ادامه این روند طبیعی است که باید برای فروش آثار هنرمند راه‌کارهای درست در پیش بگیرد. او با اشاره به این که اثری از آغداشلو در سومین حراج تهران ۳۸۰ میلیون تومان چکش خورده است، گفت: از آنجا که این رقم در یک حراجی و برای یک اثر خاص به وقوع پیوست به طبع معیار ما برای قیمت‌گذاری آثار این نمایشگاه قرار نگرفت؛ با مشورت گالری و خود آقای آغداشلو آثار از ۹۰ میلیون تومان تا ۲۵۰ میلیون تومان قیمت‌گذاری شد که همه آن‌ها توسط مهم‌ترین مجموعه‌داران ایرانی خریداری شدند.

جالب اینجاست که اکنون گالری اثر با فهرستی بلند بالا از خریدارانی مواجه است که در صف خرید آثار آیدین آغداشلو هستند و ما امیدواریم این روند شفاف‌سازی قیمت‌ها که زمینه‌ساز اعتماد روزافزون جامعه به خرید و فروش آثار هنری می‌شود در مورد سایر بزرگان هنر انجام پذیرد.

در ادامه، مریم مجد، دیگر مدیر گالری اثر از فرایند تهیه کاتالوگ و ارائه آثار نمایشگاه گفت که همه آن‌ها توسط نسل جوان تدارک دیده شده است. نمایشگاه مروری بر آثار آیدین آغداشلو تا ۲۱ آذر در گالری اثر در معرض دید علاقه‌مندان خواهد بود.

گزارش صبا از مراسم نهمین سالگرد درگذشت پدر گرافیک نوین ایران

ابراهیم حقیقی: ممیز همچنان به ما می‌آموزد

گروه گزارش صبا: مراسم نهمین سالگرد درگذشت استاد مرتضی ممیز عصر جمعه ۷آذر با حضور خیل کثیری از علاقه‌مندان به این هنرمند در تالار استاد جلیل شهناز خانه هنرمندان ایران برگزار شد و در حاشیه آن سه نمایشگاه از آثار استاد مرتضی ممیز، ابراهیم حقیقی و کاری پیپو در نگارخانه‌های «ممیز»، «پاییز» و «زمستان» خانه هنرمندان گشایش یافت. در ابتدای این مراسم امراله فرهادی -که اجرای برنامه را بر عهده داشت- ضمن خوشامدگویی به حاضران در نمایشگاه آثار استاد مرتضی ممیز، گفت: این نمایشگاه شامل اتودهایی از سال ۱۳۷۵ است تا آخرین اتودهای استاد؛ واقعاً باید به انوشیروان ممیز و ساعد مشکی دست‌مریزاد گفت که همت کرده‌اند و این مجموعه را در اختیار بینندگان قرار داده‌اند. به گمانم یکی از ارزشمندترین بخش‌های نمایشگاهی امسال همین اتودها باشد، به ویژه برای دانشجویان عزیزی که از لحظه ورود به این عرصه، اسیر کامپیوتر شده‌اند. فرهادی در ادامه با اشاره به نمایشگاه کاری پیپو در نگارخانه ممیز افزود: غیر از این دو نمایشگاه، منتخبی از آثار استاد عزیز، ابراهیم حقیقی در مجموعه‌ای از پوسترها و طراحی‌های نشانه ایشان هم امشب افتتاح خواهد شد.

هدف؛ دعوت از طراحان جهانی

در ادامه انوشیروان ممیز به‌عنوان نخستین سخنران پشت تریبون رفت و ضمن خیرمقدم به مهمانان گفت: امسال برای نهمین سال، دوباره نمایشگاهی برگزار کرده‌ایم و همه دور هم جمع شده‌ایم. از کاری پیپو تشکر می‌کنم که مثل دیگر طراحانی که تاکنون برای این مراسم دعوت کرده‌ایم با دریافت اولین ایمیل دعوت ما را پذیرفتند و به این مراسم آمدند. دلیل دعوتمان از کاری پیپو این است که او نه تنها در سطح اروپا و کشورهای اسکاندیناوی یکی از بهترین طراحان است، بلکه یک طراح بین‌المللی شناخته شده به حساب می‌آید. هدف ما هم این است که از تمام نقاط دنیا بتوانیم طراحان را دعوت کنیم و در اینجا آثارشان را به نمایش بگذاریم.

هنرمند میراث‌فرهنگی است

مجید سرسنگی با تشکر از حضور سفیر فنلاند در جمهوری اسلامی ایران، کاری پیپو، هنرمندان و مهمانان سخنان خود را آغاز کرد و گفت: خیلی خوشحالیم که نهمین سالگرد پاسداشت یکی از استادان برجسته هنر این کشور -که حق بزرگی بر گردن حوزه گرافیک و فرهنگ و هنر کشور به صورت عام دارد- را برگزار می‌کنیم. همانطور که اشاره شد قدر و مرتبه استاد ممیز به گونه‌ای است که قطعاً تا سالیان طولانی علاقه‌مندان، دوستان و کسانی که هنرآموز این استاد بودند نخواهند گذاشت نام او از یادها برود.

مدیر عامل خانه هنرمندان افزود: درگذشت استاد ممیز واقعیتی بود که با آن روبه‌رو شدیم؛ دوستی جایی نوشته بود اگر این به هنرمندانی که از دنیا می‌روند در زمان حضورشان توجه می‌کردیم اصلاً نمی‌مردند. طبیعتاً این سخن خیلی درست نیست؛ ضمن این که قابل تأمل است. امروزه به واسطه دسترسی‌هایی که به فضای مجازی و دانش و علم توسط همگان هست، افراد بیشتری نسبت به دوران گذشته، به اشتهار می‌رسند اما مهم به اشتهار رسیدن نیست، مهم آن است که انسان در اشتهار باقی بماند و اگر به معروفیتی رسید بتواند آن را در قلب مردم حفظ کند و مرتضی ممیز چنین انسانی بود.

سرسنگی در پایان گفت: برای درگذشتگان طلب رحمت و برای هنرمندانی که در بستر بیماری هستند و نتوانستند در جمع باشکوه شما حاضر شوند، طلب سلامتی از درگاه خداوند منان دارم.

رد پای فرهنگ ایران در دنیا

پس از سخنان مدیرعامل خانه هنرمندان ایران هری کامارااینن، سفیر کشور فنلاند، به سخنرانی پرداخت و در ابتدا به زبان فارسی گفت: ایران کشوری است که نشانه‌های زیادی به دنیا می‌دهد، کشور شما تاکنون اطلاعات و افراد مهمی در زمینه‌های علمی، دارویی، ریاضی، تاریخ و... به جهان معرفی کرده است. همچنین در زمینه هنر وقتی به ادبیات کهن و موسیقی شما فکر می‌کنیم، هنرمندان زیادی در سراسر جهان از هنر و ادبیات ایران الهام گرفته‌اند. بعضی وقت‌ها فکر می‌کنم برای ایرانی‌ها خیلی جالب است که ببینند هنرمندان در کشورهای دیگر چه کاری با چیزهایی که از فرهنگ شما دریافت کرده‌اند، انجام می‌دهند. شما در کارها و محصولات هنری زیادی در جهان می‌توانید قسمتی برگرفته از فرهنگ این نقطه از جهان، فرهنگ ایرانی را حس کنید.

سفیر فنلاند با اشاره به نمایشگاه کاری پیپو، عنوان کرد: آثار او با بهره‌گیری از فرم‌ها و ساختار ساده در عین حال زبانی سخت، قوی و شفاف دارند. بعضی وقت‌ها که نمی‌توانیم کلمه‌ای برای بیان احساساتمان پیدا کنیم یا دستور زبان برای بیان آن‌ها سخت می‌شود، آن زمان است که فکر می‌کنم با قلموی نقاشی، مداد یا خودکار برای کشیدن یانت‌های موسیقی راه بهتری است برای بیان. موسیقی مثل نقاشی و طراحی، یک زبان شگفت‌انگیز است، یک زبان جهانی که همه می‌توانند آن را درک کنند. پس اجازه می‌خواهم به شما بپیوندم و به مهمان هنرمندمان، کاری پیپو، خوشامد بگویم. امیدوارم این نمایشگاه بتواند برای همه شما پنجره کوچکی باشد به سوی جهان هنر و گرافیک.

ممیز همچنان به ما می‌آموزد

در ادامه ابراهیم حقیقی به سخنرانی پرداخت و گفت: شوری که دوستان در برگزاری این برنامه دارند را من از خصلت حضور ممیز در عدم حضورش می‌دانم. اگر عشق نبود هیچ آدمیزاده‌ای را تاب سفری چنین دشوار نبود. همچنان هر سال با مهر این کار انجام می‌شود.

حقیقی با اشاره به آشنایی با کاری پیپو از سال ۲۰۰۱ در کنگره AGI در هلسینکی فنلاند، اضافه کرد: البته مثل طراحان بزرگ دیگر جهان سال‌ها بود که کار او را تعقیب می‌کردم. سال ۲۰۰۶ دوباره ایشان را در کنگره AGI در استانبول ملاقات کردم، انسانی شفاف و مهربان که از کارش نیز معلوم است چنان که در نمایشگاه خواهید دید.

ابراهیم حقیقی در پایان سخنانش با اشاره به حضور پررنگ ممیز در ذهن و زبانش، قطعه‌ای را که به یاد استاد مرتضی ممیز نوشته بود برای حضار خواند: میان خورشیدهای در طلوع و غروب. چیست که کسی را مدام در یادها جاوید زنده می‌دارد. در خاطره قومی ملتی یا آن‌ها که حتی او را ندیده بودند. جاودانگی از کجاست که آغاز می‌شود؟ و نتیجه کدام کردار تو است؟ آنچه بودی؟ یا آنچه بر جای گذاشتی؟ و عمر آنچه بر جای گذاشتی تا کجای فرداها پایدار می‌ماند؟ اگر در فرداها نیامده آثار بر جای مانده‌ات همچنان آبشخور تازه و جانبخش نوآمدگان باقی باشد، پس تو به راز جاودانگی دست یافته‌ای وقتی که دیگر نیستی و عکس‌های تو یادگاری است از روزی که بودی. زیبا و افراشته و انسان وار و تو را هنوز می‌ستایند حتی آنان که تو را هرگز ندیده بودند و این راز هنر است که با مرگ و جاودانگی خواهران توأمانند. و ما چهره یارانمان را به یاد می‌آوریم، از پس نماهای رنگ و رو رفته خاطرات کهنه، به بهانه دوباره دیدن عکس‌های یادگاری. و خاطره چیست، جز ته‌مایه‌ای باقی در کنج تاریک مغز تو که هنوز می‌توانی زندگی و زنده بودن را با آن تعریف کنی. و زندگی تو همچنان پس از نبودن‌ها برجاست، اگر جاودانگی در خیال و خاطره آیندگان در دیرپایی جا خوش کرده باشد.

آخرین بخش سخنرانی به کاری پیپو، طراح مشهور فنلاندی مربوط بود که به صورت کارگاهی و با پخش تصاویری از محل زندگی او، آثارش در بخش‌بندی‌های تصویرسازی، طراحی، طراحی نشانه و پوستر، پوستر تئاتر و... همراه بود.

در انتهای سخنان و پخش تصاویر کاری پیپو که بسیار مورد توجه حاضران واقع شد؛ با حضور سفیر فنلاند، مدیرعامل خانه هنرمندان ایران، پسر استاد مرتضی ممیز و جمع زیادی از هنرمندان صاحب‌نام و همچنین علاقه‌مندان به استاد مرتضی ممیز، سه نمایشگاه در نگارخانه‌های ممیز، زمستان و پاییز خانه هنرمندان ایران گشایش یافت.

در این مراسم چهره‌های مطرحی چون آیدین آغداشلو، علیرضا سمیع‌آذر، امیر اثباتی، سیف‌اله صمدیان، علی خسروی، ساعد مشکی، مصطفی اسدالهی، غلامرضا نامی، بهزاد شیشه‌گران، پریسا تشکری، ایرج زرگامی، بهروز متین‌صفت، علی رشیدی، فرزاد ادیبی، قدرت‌اله عاقلی، کامران عدل و... حضور داشتند.

شایان ذکر است علاقه‌مندان می‌توانند برای بازدید از سه نمایشگاه اتودهای استاد مرتضی ممیز، پوستر و طراحی کاری پیپو و منتخب آثار ابراهیم حقیقی از ۷ تا ۱۳ آذر، به نشانی خیابان آیت‌اله طالقانی، خیابان موسوی شمالی، باغ هنر، خانه هنرمندان ایران مراجعه نمایند.

محمدتقی پاک سیما

بزرگان بیکارند چون سینما حرفه‌ای نیست

نسیم: محمدتقی پاک سیما فیلمبردار پیشکسوت سینما گفت: در هشت ماهی که از ابتدای سال گذشته است تنها دو پیشنهاد کاری قابل قبول داشتم که هر چند با آن‌ها هم موافقت کردم و قرارداد امضا شد اما به دلیل مشکلات سرمایه‌گذار کارها متوقف ماند.

پاک سیما که آخرین کار فیلمبرداری‌اش «روزگاری عشق و خیانت» بوده ادامه داد: در سال‌های اخیر تهیه‌کنندگان سعی می‌کنند از فیلمبردارانِ جوان استفاده کنند شاید به این خاطر که دستمزد کمتری دهند اما شخصاً اصلاً از این که جوانان بازار کار داشته باشند ناراحت نیستم. به هر حال آن‌ها هم باید تجربه کنند و سینما که تا ابد نباید قائم به قدیمی‌ها باشد. در سینمای حرفه‌ای، هم نیروی باتجربه جایگاه خود را دارد و هم نیروی جوان. اینطور نیست که کفه ترازو به سوی یک عده خاص بچرخد یا نه اما در سینمایی که پول‌های میلیاردی بدان وارد شده بدون این که فرهنگ استفاده از این پول‌ها آموزش داده شود طبیعی است که مشکلاتی مانند بیکاری بزرگان پیش می‌آید. این فیلمبردار باتجربه در پایان گفت: از بیکاری یا کم کاری خودم ناراحت نیستم اما از این ناراحتم که چرا اسلوب حرفه‌ای گری بعد از سال‌ها هنوز در این سینما جانیفتاده است.

مجتبی میرتهماسب

نگاه من فرهنگی و غیر کاسبکارانه است

ایلنا: مجتبی میرتهماسب کارگردان مستقل سینمای مستند به تازگی با اکران فیلم مستند «شش قرن و شش سال» فضای متفاوتی را در سینمای مستند به وجود آورده است. تعبیر او از تلویزیون بسیار جالب است: تلویزیون منطقه‌ای مین‌گذاری شده است و نقشه معبرهایش هم دست یک عده خاص. تعبیرش از دولت هم خواندنی است، سازمان سینمایی بیشتر به مخالفانش اهمیت می‌دهد. همان جریانی که چشم دیدن هیچ فعالیتی در این عرصه را ندارند و هدفشان تخریب است. وی در مورد انتخاب موضوع مستند «شش قرن و شش سال» گفت: همیشه کنجکاوی‌های شخصی مرا وارد فضایی می‌کند که به نظرم باید به جامعه معرفی شوند. این یک نگاه فرهنگی و غیر کاسبکارانه است، زیرا ممکن است به این منجر شود که حتی فیلم‌ها دیده نشود. با علم به این که این موضوعات شاید برای مخاطب جذاب نباشد، اما همیشه تلاشم این بوده که فیلم‌هایم دیده شوند. فیلم را برای خودم نمی‌سازم، بلکه تلاشم این است تا آن را در یک گستره پرمخاطبی پخش کنم و به نمایش بگذارم. این فیلم‌ها را می‌سازم تا بخشی از جامعه را نسبت به موضوعات کمتر عمومی شده آگاه کنم و هدف اصلی‌ام هم نمایش در سطح گسترده است که اکران در سینماها جزئی از آن است.

مسعود جعفری جوزانی

قانون نباید باعث ترس فیلمساز شود

ایلنا: اگر با قوانین پیچیده احساس ترس کنیم و مردم سکوت کنند، خطرناک است زیرا شهروند باید پویا باشد و حس پرواز داشته باشد در این صورت است که کشور رشد می‌کند.

مسعود جعفری جوزانی در برنامه هفت با بیان این که انقلاب اسلامی را خوب می‌شناسد و از ابتدا با انقلاب همراه بوده، گفت: انقلاب ما از آغاز یک انقلاب فرهنگی بود و براساس همین ارزش، فیلمسازی و قصه‌گویی حق شهروندی است و در این میان وظیفه بزرگان این است که سنگ‌ها را از جلوی راه فیلمسازان و هنرمندان بردارند نه آن که جلوی پای آن‌ها سنگ بیندازند. جعفری جوزانی با اشاره به این که قوانین نباید باعث به وجود آمدن ترس در مردم و جامعه شود، افزود: اگر با قوانین پیچیده احساس ترس کنیم و مردم سکوت کنند، خطرناک است زیرا شهروند باید پویا باشد و حس پرواز داشته باشد در این صورت است که کشور رشد می‌کند. امروز جنگ نرم به عنوان یک مسئله اصلی معرفی شده اما باید با جنگ نرم آگاهانه برخورد کرد زیرا اگر آگاهانه برخورد نکنیم و فقط مردم را به سکوت وادار یم، برای کشور خطرناک است. وی با اشاره به این که قانون‌گذار و دولت نباید سنگ جلوی پای مردم و هنرمندان بگذارد، افزود: هر سنگ و سدی که به وجود آوریم خطرناک است زیرا باعث می‌شود جامعه به سمت سکوت حرکت کند.

پژمان بازغی

تلویزیون این روزها نظم ندارد

ایسنا: پژمان بازغی در خواستش از رئیس جدید سازمان صدا و سیما را اینگونه بیان می‌کند: تلویزیون این روزها بی‌نظم شده است، امیدوارم نظم سابق تلویزیون به زودی برگردد.

این بازیگر سینما و تلویزیون در این زمینه مطرح کرد: با توجه به این که حدود ۲۱ سال است در تلویزیون کار می‌کنم، اعتقادم بر این است که این روزها تلویزیون بی‌نظم شده است. به ویژه در بخش مالی که خیلی بی‌نظم شده است و توازن مناسبی ندارد. انتصاب آقای پورمحمدی به عنوان معاون سیما، خودش روزنه امیدی برای تلویزیون ایجاد کرده است که امیدوارم اتفاقات خوبی بیفتد.

بازیگر سریال «دولت مخفی» در ادامه از ایفای نقشش در این مجموعه دفاع مقدسی ابراز رضایت کرد و در این خصوص توضیح داد: اصولاً ایفای اینگونه نقش‌ها را دوست دارم؛ چرا که فکر می‌کنم به نوعی ادای دین است. به دلیل این که پدرم از بچه‌های جنگ و از ایثارگران بود، بازی کردن در سریال‌ها و فیلم‌های دفاع مقدس و جنگ را دوست دارم و همیشه سعی می‌کنم سختی‌های اینگونه پروژه‌ها را به خاطر علاقه‌ام تحمل کنم. وی ادامه داد: احساسم این است که «دولت مخفی» نسبت به سایر کارهای دفاع مقدسی کمی متفاوت‌تر است، چرا که علاوه بر ژانر دفاع مقدس، درام خانوادگی را هم در خودش جای داده است.